

Tất h n h t là nuôi d ng tâm h n ngay t bây gi , vì đó là “ng i” thân tín nh t bên ta. Đ ng
đ ph i h i h n vì đã lãng quên nó.

M t anh giàu có ... có 4 bà v .

Ông yêu ng i v th t nh t, luôn mua s m cho bà ta nh ng b đ sang tr ng đ t ti n. Ông
nâng niu chi u chu ng, coi ng i v th t nh m t món đ trang s c quý.
Ông cũng r t yêu ng i v th ba. Ông t hào v ng i v này và luôn mu n “khoe” v v i b n
bè. Tuy nhiên, trong ông luôn th ng tr c n i lo s bà b đi v i ng i đàn ông khác.
Ông cũng yêu ng i v th hai. Ông coi bà nh ng i b n tâm tình, ng i giúp ông v t qua
nh ng khó khăn trong cu c s ng. B t c khi nào g p khúc m c, ông đ u tìm đ n bà.
Ng i v th nh t i là ng i r t chân thành, chung thu , luôn k vai sát cánh bên ông lo toan
chu đáo chuy n gia đình. Tuy nhiên, ông i không yêu bà v th nh t. M c dù bà r t yêu ông,
ông h u nh ch ng bao gi chú ý đ n bà.

M t ngày, ông ngã b nh. Ông t bi t r ng mình s p t giã côi tr n. Ông nghĩ v cu c s ng giàu
sang xa hoa và t nh : “*H n mình có 4 bà v . Nh ng khi mình ch t, i ch có m t mình. Th t
cô đ n làm sao !*”.

Ông ta h i bà v th t : “*Tôi yêu mình nh t, luôn dành cho mình s quan tâm đ c bi t và
nh ng đ u t t đ p nh t. Tôi ch ng còn s ng đ c bao lâu n a, l u khi tôi ch t, mình có
nguy n đi theo tôi không ?*”.

“*Không đâu*” - Bà v th t đáp i và b c đi.

Câu tr i nh m t nhát dao c a vào. Ông h i ng i v th ba : “*Tôi yêu bà nh u m, tôi s p
ch t r i, bà có nguy n theo tôi không ?*”.

“*Không, cu c s ng v n đang đ p mà. Sau khi ông ch t, tôi s tái hôn*”. Trái tim ông run lên đau
đ n.

Sau đó, ông h i ng i v th hai : “*B t c khi nào g p v n đ khó khăn r c r i gì tôi cũng đ u
tìm đ n bà. Bây gi tôi xin bà hãy k vai sát cánh cùng tôi l n cu i cùng. Khi tôi ch t, bà có
nguy n đi theo tôi không ?*”.

Bà v th hai tr i : “*Xin i, lúc này tôi không th giúp ông đ c. N u có, tôi ch đ a linh c u
ông ra m thôi*” . Ông nghe câu tr i mà nh sét đánh ngang tai. Ông
th c s quá đau đ n vì ng i mà ông nghĩ có th tin t ng nh t cũng b r i ông.

B ng có m t gi ng nói c t lên : “*Tôi s đi cùng ông, đi đ n b t c n i nào ông t i*”. Ông dáo dác
tìm ki m ch nh n c a gi ng nói và nh n ra đó chính là ng i v th nh t, ng i mà ch ng m y
khi ông đ ý t i.

Trông bà g y và xanh xao quá. R ng r ng xúc đ ng, ông nói : “*Đáng l ra tr c đây tôi ph i
chăm sóc bà nh u h n n a*”.

M&#i chúng ta ai cũng có 4 bà v&#.

Bà v&# th&# t&# chính là thân th&# c&#a chúng ta. Cho dù ta có chăm chút, trau chu&# t đ&# n m&#y, r&#i nó cũng r&#i b&# ta khi ta ch&#t.

Còn bà v&# th&# ba ? Đó chính là c&#a c&#i, đ&#a v&# ... Khi chúng ta ch&#t, chúng s&#n sàng đi theo ng&#&#i khác.

Bà v&# th&# hai chính là gia đình và b&#n bè. Cho dù có thân thi&# t đ&# n m&#c đ&# nào, khi ta ch&#t, h&# cũng ch&# khóc đ&#a ta ra m&# mà thôi.

Bà v&# th&# nh&#t chính là tâm h&#n ta, th&#&#ng b&# lãng quên khi ta ch&#y theo ti&#n tài, đ&#a v&#, danh v&#ng, c&#a c&#i, nh&#ng nó s&# theo ta su&# t cu&#c đ&#i.

T&#t h&#n h&#t là nuôi d&#&#ng tâm h&#n ngay t&# bây gi&#, vì đó là “ng&#&#i” thân tín nh&#t bên ta. Đ&#ng đ&# ph&#i h&#i h&#n vì đã lãng quên nó.

*Cu&#c đ&#i nh&# mây n&#i,
nh&# gió th&#i, nh&# chiêm bao...”*
(Nguyễn Công Tr&#)